~~отъ давнина~~ въ.

Вкаран, а, о, — и (чѣ) пр. отъ вкарам.

Вкарвам, увам, гл. д. накарвам нѣщо да влѣзе навнѣ. Вкарвам овощѣ въ кошера. Гостоѣ дава по въ кошара не вкарва. 2) въвеждам, вкарах кочи въ яхъ чѣ. 3) въвръгам нѣщо такъ, щото да влѣзе навнѣ. хѣ. да видиш кой ще вкара ръчето въ дъжката.

Вкарване (то) отъ вкарвам.

Вкарцувам се гл. общ. въ. потѣвам се навнѣ. отъ и тъ чка. Вкарцувам се дъ ного назадъ. вати. Какво си се вкарцувал такъв.

Вкачвам се гл. общ. възѣдвам на горѣ и влизам навнѣ вътрѣ.

Вкача се гл. свъ. отъ вкачвам се. Коня върна въ дъмга конушница. Тъ се вкачи въ на дивана. М. 101. Я вкачи се въ одаята, тъ подай ми тамбурата. М. 501.

Вкетсам гл. свр. отъ вкетсувам. Селянинъ, за дъ го не вкетси Етъ пъ ро чѣ нѣщо ска пари отъ ва право на механата. Зк. 5 б.

Вкетсвам, сувам. гл. дѣ. хванцам, уловям. докотвам.

Вкисвя, ши, — ил. направям ~~нѣсъ~~ нѣщо да стане кисело. Тъ я тръмчи — вътъ кнаг въ утробата на червечето, вкисвѣ ту кръвта и я развалѣ. Л. Д. 1874 р. 188.

Вкисвявам, гл. д. правя нѣщо кисело.

Вкисвявам се. гл. възвр. ставам кисел. сърдит, не ми се говори, всичко ми противно, на всичко отговарям сърдито: какво си се вкисвил такъв? въ вкисновам се.

Вкисвяване (то) отъ вкисвявам се.

Вкисвам се гл. възвр. въ вкисувам се.

Вкисване (то) отъ вкисвам се

Вкисна се, ем се. гл. свр. отъ вкисвам се. Нова сѣнцо можѣ каза и за овчер когато ту се тръсѣче или вкисна мѣдкото. Л. Д. 1869 р. 169. Вкисна се добѣ. въ вкисна се вино. прокисува се, вкисе.

Вкисна, а, о, — и (чѣ) отъ вкисна.

Вкисувам се. гл. възвр. Кабенѣ се отдѣлява, когато мѣдкото се вкисува. Л. Д. 1875 р. 94. 2) сърдя се, не задоволен ставам. Ина много мъкрве, конто като повъ чѣ се вилберичѣ да дойде да ги дръсне вкисувай се на домашнитѣ си. Л. Д. 1873 р. 74.

Вкисвявам се.

Вкисуване (то) отъ вкисувам се.

Вклейвам. гл. д. Вклеявам, залепям с клей вътрѣшна нѣкоя часть на нѣщо. или залепям нѣщо вътрѣ въ друго нѣщо.